

Varför trots?

Trots - barnets eget sätt att rådfråga omvärlden, att förstå, lära sig och bli mer självständig.

Barn utvecklas hela tiden och ibland i ett mycket hög tempo, de "trotsar" opponerar sig och markerar sin självständighet. Barn "trotsar" i olika perioder av livet, kring tvåårsåldern, sexårsåldern och i tonåren. Trots är nödvändigt och bra, det leder till en utveckling hos ditt barn

Trotsåldern handlar mycket om att kunna hantera motstridiga känslor. Ditt barn har insett att det finns olika viljor, min vilja, mamma och pappas vilja och kanske fröknarna på förskolans vilja. Eller...föräldrar blir trotsiga och låter inte barnet få det utrymme som han eller hon behöver för att försöka själva.

Framför dig har du kanske ett dominerande, krävande och ibland aggressivt barn. Ett barn som har svårt att förstå när du förklarar varför man inte får göra så eller så, ett barn som inte har tillräcklig språklig utveckling för att begripa innebörden av orsak och verkan. Som förälder till ett trotsande barn undrar man ofta varför han eller hon trotsar då man inte tycker att det finns någon orsak.

Ett exempel:

Ditt barn vägrar äta potatismoset, fast det igår var just potatismos som var favoritmaten. Kanske påminner potatismoset om något annat som gått fel sen igår och barnet gör en koppling, något som du som förälder inte gör.

Som förälder får du ofta ta emot det mesta trotsset och det kan upplevas som hotfullt när ditt barn vill rubba maktbalansen hemma. Vad ditt barn behöver är en vänlig, empatisk handledning. Det är en stor hjälp för både barn och föräldrar om man kan se perioden mellan två och tre år som en gåva och inte som ett problem.

Några knep:

Vad gör man med en tvååring som ligger på golvet och skriker och inte vill ta på sig overallen på väg till dagis? Barn i den åldern vill klara av saker på egen hand, inte sällan saker som är lite för svåra. Låt barnet försöka själv. Som förälder kan man gärna gå ifrån en stund och låta barnet göra ett försök. Det brukar inte dröja länge innan barnet lugnar ner sig och vill samarbeta eller ber om hjälp.

- Ditt barn vill inte dela med sig av sina leksaker - låt honom välja ut några saker som andra får låna och låt honom plocka undan de han inte kan tänka sig att låna ut.
- Ditt barn vill inte sätta på sig gummistövlar - låt henne välja mellan gummistövlar och grova skor. Har du tur blir hon nöjd med att känna att hon fick vara med och bestämma.
- Barnet ligger på golvet i affären och skriker efter godis - säg att du förstår att hon vill ha godis, det är ju gott. Du bejakar barnets känslor, de flesta tycker ju att godis är gott. Men så lägger du till att hon får inget godis idag, hon får vänta till lördag, det är er godisdag. Här sätter du som förälder en gräns. Förmodligen kommer ditt barn att fortsätta med sin protest men att visa sitt missnöje med protester är inte farligt. Till slut sjunker vetskapen om att det inte blir något godis in hos ditt barn och hon kan istället ta emot tröst något som ni båda säkert behöver.
- Det måste finnas en trygg plattform för ditt barn då han eller hon utforskar världen.
- Acceptera ditt barn just som det är.
- Att ge ditt barn motstånd i allt är ingen bra väg. Det gäller att välja konflikter, att bråka om det som är viktigast.
- Det är viktigt att sätta gränser för vad som är tillåtet och vad som är farligt och förbjudet. Ditt barn behöver få uttrycka sin ilska och ändå känna att gränserna håller. Först då blir livet ett äventyr, inte ett risktagande.

Författare:

Ingela Nordmark Lindberg, förskollärare och lekterapeut, redaktionschef för
growingpeople.se

Litteraturlista och Länksamling:

Se barnet, se dig själv! - Lars H Gustafsson, Norstedts Förlag, 2004

Upptäcka livet - Lars H Gustafsson, Norstedts Förlag, Pocket 1998

Lotsa barn - Lars H Gustafsson, Norstedts Förlag, 2000

Att sätta gränser: ett villkor för växande - Bengt Grandelius, Natur och Kultur (2007)

2010-04-08

<http://www.growingpeople.se/templates/PrintPage.aspx?id=10029>

